

Bilag 2.

DE SAMVIRKENDE DANSKE LANDBOFORENINGER.

Den 30. marts 1973.

Vedrørende lovforslag nr. 213 af 15. marts 1973 til ændring af lov om udlån til yngre landmænd.

Landboforeningerne deler ikke regeringens opfattelse, at der ikke længere skulle være tilstrækkeligt grundlag for at opretholde *driftstilskudsordningen*, og må derfor protestere mod dens ophævelse. Den væsentligste motivering for at indføre disse driftstilskud var ønsket om i en vis udstrækning at kompensere de unge landmænd for virkningerne af det ekstraordinært høje renteniveau. Det er endnu ikke lykkedes at bringe renten ned på et nogenlunde rimeligt niveau, tværtimod er den for øjeblikket højere end nogensinde. Og når det ses i sammenhæng med de ejendomspriser, der af årsager, som de unge landmænd ingen del har i, også er højere end nogensinde, er der absolut et stort behov for at videreføre driftstilskuddene, som har været en væsentlig hjælp for de unge landmænd i de første 5 år efter deres etablering.

Særlig grelt virker det, at tilskuddene foreslås ophævet helt generelt fra og med finansåret 1973-74. De unge landmænd, der har etableret sig i de seneste år, har gjort det ud fra den forudsætning, at de kunne øjåne med at få driftstilskud i de første 5 år efter etableringen.

Principielt bør ordningen videreføres generelt, og i hvert fald må den videreføres således, at de unge landmænd, der har påbegyndt en 5-årsperiode efter de hidtidige regler, kan opnå driftstilskud, indtil denne 5-årsperiode er udløbet.

Landboforeningerne kan heller ikke acceptere, at der indføres et *maksimumsbeløb* for beregning af etableringstilskud. Disse tilskud blev indført med det formål at afbøde de store papirkomkostninger, der er forbundet med en ejendomsoverdragelse, herunder

bl. a. stempelafgifter. Heller ikke omkostningerne i forbindelse med ejendomsoverdragelser er blevet mindre, tværtimod er de blevet væsentligt forøget med den 2½ pct.'s salgsafgift. Da disse omkostninger nøje følger købsprisen for ejendomme, således at de vokser i takt med ejendomsstørrelsen, er der ingen motivering for at maksimere beløbsgrænsen for beregning af etableringstilskud.

Helt urimeligt virker det, at denne grænse er foreslået fastsat til 600.000 kr. Disse 600.000 kr. blev fastsat som overgrænse for beregning af etableringslån i 1967, men siden da er ejendomspriserne steget meget betydeligt, således at de 600.000 kr. i dag må betegnes som helt urealistiske.

Det er således landboforeningernes opfattelse, at der som hidtil ikke bør være noget loft over beregningen af etableringstilskud, og at maksimumsbeløbet for beregning af etableringslån bør ajourføres i overensstemmelse med den siden 1967 skete stigning i ejendomspriserne.

Endelig må der også protesteres mod den foreslåede forkortelse af *ansøgningsfristen* fra 1 år til 2 måneder efter overtagelsen. Selv om det ønskes at tilnærme låne- og tilskudsberegningen til den rene ejerskiftesituation, er det unødvendigt og uhensigtsmæssigt med en så drastisk forkortelse af ansøgningsfristen. I praksis vil en ansøgningsfrist på kun 2 måneder resultere i en unødvendig dobbeltadministration, fordi det i en lang række tilfælde vil være umuligt at færdigekspedere ejendomsoverdragelsen med så kort en frist. F. eks. kommer man ofte ud for, at alene tinglysningen af et skøde varer op til 6 uger, og det vil indebære, at ansøgningen om lån og tilskud i de fleste tilfælde